

A Revelația și inspirația

1. Revelația generală și revelația specială

- Pavel afirmă că cei care neagă existența lui Dumnezeu „nu se pot dezvinovăți”, deoarece natura descoperă „însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui” (Romani 1:20; Psalmul 19:1).
- Modul în care Dumnezeu a anticipat intrarea păcatului în lume poate fi observat în capacitatea de regenerare pe care El a pus-o în organisme vii. Atunci când ne rănim, intră în acțiune mecanisme care închid rana și regenerează țesutul. Iar aceste mecanisme existau deja înainte ca rana să se producă!
- Totuși, de la căderea în păcat a lui Adam și a Evei, natura poartă și ea consecințele păcatului (prădători, cutremure etc.).
- Din acest motiv, Dumnezeu a folosit metode mai directe pentru a Se face cunoscut: revelația specială, prin profeți și prin Isus Hristos, așa cum a fost consemnată în Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu (Evrei 1:1-2).

2. Procesul inspirației

- Timp de secole, lucrările și mesajele lui Dumnezeu au fost transmise pe cale orală, până când Dumnezeu l-a inspirat pe Moise să consemneze în scris aceste evenimente și cuvinte.
- Din acel moment, mesajele pe care Dumnezeu a dorit să le păstreze au fost scrise de oameni „inspirați”, adică îndrumați de Duhul Sfânt (2 Petru 1:21). Acest lucru face din Biblie o carte unică, ce conține în mod fidel revelația divină.
- Cum s-a desfășurat acest proces al inspirației?
 - Prin viziuni și vise (Numeri 12:6).
 - Prin experiențe personale (1 Ioan 1:3).
 - Prin cercetare istorică (Luca 1:3).
 - Prin impresii divine, sub călăuzirea Duhului Sfânt (2 Petru 1:21).

B Tipuri de comunicare profetică

1. Mesaje orale

- Dumnezeu le-a vorbit direct oamenilor în patru ocazii menționate în material:
 - Lui Adam și Evei (Geneza 2:16-17).
 - La rostirea Celor Zece Porunci (Deuteronomul 4:12).
 - La botezul lui Isus (Matei 3:17).
 - La schimbarea la față a lui Isus (Marcu 9:7).
 - La rândul lor, profeții au transmis oral cuvintele primite de la Dumnezeu, precizând clar: „Așa vorbește Domnul” (Judecători 6:8).
- Aceste mesaje, ca în cazul lui Noe, nu au fost întotdeauna consemnate în scris.
- Despre mulți profeți cunoaștem doar cuvintele pe care alții le-au consemnat, însă ei au avut aceeași autoritate profetică precum cei care și-au lăsat mesajele în scris.
- Printre aceștia se numără Natan, Ilie, Elisei și Ioan Botezătorul.

2. Mesaje scrise

- Care au fost câteva dintre motivele pentru care Dumnezeu a hotărât ca mesajele Sale să fie consemnate în scris?
 - Pentru a păstra amintirea evenimentelor (Exodul 17:14).
 - Pentru a ne instrui (Eclesiastul 12:10).
 - Pentru a ne chema la pocăință (Ieremia 36:2-3).
 - Pentru a ne oferi exemple de urmat sau de evitat (1 Corinteni 10:11).
 - Pentru a ne face cunoscut viitorul (Apocalipsa 1:19).
- În Biblie, profeții și-au exprimat propriile reacții omenești, precum și reacțiile altor persoane.
- Biblia cuprinde poezii, relatări istorice și predici scrise. Uneori conține citate din autori nebiblici sau decrete ale unor regi păgâni.
- Cu toate acestea, în Biblie nu există grade diferite de inspirație.
- Indiferent dacă sunt consemnate predici, evenimente istorice sau profeții, întreaga Scriptură este inspirată de Dumnezeu și transmite cu fidelitate mesajele Sale de-a lungul timpului (2 Timotei 3:16-17).

3. Reprezentări, simboluri și parabole

A. REPRESENTĂRI

1. Osea 1:2-9 – Dumnezeu i-a poruncit lui Osea să se căsătorească cu o femeie adulteră, pentru a reprezenta necredințioșia lui Israel.
2. 1 Împărați 20:37-42 – Un profet îi cere altuia să-l lovească, apoi se prefacă că a fost rănit în luptă, pentru a demonstra păcatul lui Ahab.
3. Ieremia 13:1-11 – La porunca lui Dumnezeu, Ieremia a cumpărat un brâu și l-a ascuns. Mai târziu, Dumnezeu i-a cerut să se întoarcă după el, pentru a ilustra starea morală a Ierusalimului.

B. SIMBOLURI

1. Exodul 25:8 – Preoții, sanctuarul și serviciile sale sunt simboluri care explică în detaliu Planul de Mântuire.
2. Apocalipsa 13:2 – Cărțile Daniel și Apocalipsa folosesc simboluri (precum fiarele, coarnele etc.) pentru a reprezenta realități istorice.
3. Ioan 15:1 – Isus a folosit simboluri pentru a explica propria Sa misiune, precum lumina, vița-de-vie, Păstorul cel bun etc.

C. PARABOLE

1. Isaia 5:1-7 – Profeții au folosit parabole pentru a-i determina pe oameni să reflecteze asupra stării lor spirituale.
2. Matei 13:34-35 – Isus a folosit din abundență parabolele pentru a-i învăța pe oameni adevăruri spirituale.

ANEXĂ: Revelația și inspirația în experiența lui Ellen G. White

Ellen G. White a fost inspirată de Dumnezeu. Scrierile, viața și lucrarea ei sunt cele ale unui profet autentic. Ea a avut aceeași inspirație ca profeții Bibliei, deși nu a considerat niciodată că scrierile sale sunt egale cu Sfintele Scripturi.

A considerat întotdeauna Biblia drept revelația autoritară și infailibilă a lui Dumnezeu.

Ellen White recunoștea că procesul inspirației presupunea o interacțiune între divin și uman.

Dumnezeu transmitea mesajele Sale, iar apoi profetul comunica învățătura divină folosind propriile cuvinte.

Ea înțelegea inspirația divină a gândurilor omenești ca pe o îmbinare între revelația divină și experiența umană.

De asemenea, a precizat că nu toate experiențele și comunicările personale pe care le-a relatat au fost inspirate.

Este important să ținem cont de această distincție atunci când îi citim scrierile și relatările despre experiențele sale, în special corespondența și jurnalele personale.